

دکتر محمد رضا سنگری

جنگ پنبه‌ای

می‌شود. امید رنگ می‌بازد و تلاش و تکاپو به سکون و رکود تبدیل می‌شود.

سربازان جنگ نرم، رسانه‌ها هستند؛ شبکه‌های مختلف، وب‌ها یا تارهای عنکبوتی مرئی و نامرئی. امروزه جنگ‌ها معنای تازه‌ای یافته‌اند؛ به جای تسخیر سرزمین، به تسخیر اندیشه‌ها، احساسات و باورها می‌پردازند. مهاجم زمانی احساس پیروزی می‌کند که انسان‌ها با فرهنگ، هویت، باورها و اعتقادات خویش خداحافظی کنند و به باورهای دشمن سلام دهند.

وقتی من به فرهنگ خویش عشق نورزم؛ وقتی ایرانی بودن من برای من ارزش و افتخار نباشد، وقتی به باورهای ریشه‌دار و ارزشمندی که مرا بال پرواز می‌بخشند و روح مرا به آسمان پیوند می‌دهند، حساسیت نداشته باشم، وقتی اصلاً دیگران مهم نباشند و «من» محور و مرکز همه‌خواست‌هایم باشد، من شکست‌خورده جنگ نرم شیطان شده‌ام. یادمان باشد منظور از شیطان، فقط همان شیطان معروف و مشهوری نیست که در پای آدم سجده نکرد. مگر خدا در آخرین سوره، بر صفت ختاس بودن شیطان، یعنی پنهان کاری و نامرئی بودن اشاره نکرده است و مگر مکر شیاطین جن و انس - شیطان‌های انسانی و جنی - را هشدار نداده است؟

وقتی کسی روحیه‌تان را تخریب می‌کند، وقتی کسی همیشه دم از ناامیدی و یأس می‌زند، وقتی با یک شایعه دلفینی^۱ مدت‌ها ذهن و فکر شما دچار جزر و مد می‌شود، شما با شیطان طرفید!

شیطان قسم خورده است که در جنگ روانی دائمی با ما باشد. آخر قرآن را خوانده‌اید؟ ابزار شیطان وسوسه است؛ هدف؟ صدر (سینه و قلب)؛ شیوه؟ پیدا و پنهان؛ کی؟ همیشه، همه‌جا؛ چه کسی؟ همه، هر که می‌خواهی باش. چه باید کرد؟ پناه بر خدا!

نمی‌دانم این نوشته را در چه ساعتی از روز می‌خوانی، اما هر ساعتی که باشد، از خودت بپرس تا همین لحظه چند وسوسه را دچار بوده‌ای؟ با این وسوسه‌ها و تردیدها و درگیری‌ها چه کرده‌ای؟

شیطان جنگ نرم راه می‌اندازد. فرق جنگ نرم با دیگر جنگ‌ها این است که کشت و کشتار ندارد. خاموش و پنهان است. غوغا و سروصدا ندارد. ممکن است هیچ شلیکی اتفاق نیفتد. حتی خراشی بر دست و سر و صورتی ننشیند. اما بی‌صدا می‌کشد. در سکوت قربانی می‌گیرد، عواطف و احساسات را هدف می‌گیرد و قربانی جنگ نرم، آدمی می‌شود که ایمان در او می‌میرد. شوق و شور در او خاموش

امتحان

پرنده بی قفس، خوب
میان میله‌ها، بد
در امتحان پرواز
بدون بال و پر، رد

پرنده پشت میله
فقط دو بال خسته
ترانه دارد اما
پر از نت شکسته

پرنده در قفس، صفر
میان آسمان، بیست
کسی به جز پرنده
شریک آسمان، نیست

داود لطف‌الله

شیطان آن قدر روی انسان کار می‌کند تا انسان شیطان شود و حتی از شیطان، شیطان‌تر! می‌گویند گاه شیطان شانه‌برخی را می‌نوازد و می‌گوید: «آفرین بر تو! این کاری که تو کردی، من بدم نبودم!»

این فقط یک اصطلاح نیست که می‌گویند بعضی شیطان را درس می‌دهند! تا یادم نرفته است، خوب است بگویم که شیطان در عین استادی، شاگرد زرنگی است! هر روز روش‌های تازه‌ای از انسان‌های شیطانی می‌آموزد!

مجال نیست تا ترفندها و نیرنگ‌های شیطان را بیان کنم. هر کس با مرور گذشته خود و دیگران فهرستی از این نیرنگ‌ها را می‌تواند تنظیم کند!

فقط به یک پرسش جواب بدهیم: «در مقابل جنگ نرم شیطان چه کنیم؟» پاسخ این است:

۱. به خدا پناه ببرید، یعنی حضور خدا را احساس کنید. وقتی حضور همیشه خدا را احساس کنیم، شرم‌گناه-احساس بازیچه بازی نرم شیطان شدن- ما را از گناه بازمی‌دارد. در روایت است که به کوچکی گناه نگاه نکن، به بزرگی کسی که در مقابل او گناه می‌کنی، ببندیش!

۲. روزه‌های نفوذ او را بشناسیم. آن روزه ممکن است دوست ما باشد یا وسیله‌ای که از آن بد استفاده می‌کنیم، مثل رایانه، تلفن همراه، کتاب، لباس خاص و... این روزه‌ها را مسدود کنیم.

۳. از قرار گرفتن در موقعیت‌هایی که ما را در جنگ نرم شیطان مغلوب می‌کند، پرهیز کنیم.

۴. کارهای خوب و سازنده، شیطان را می‌تاراند. هر وقت کار خوبی می‌کنید، صدای ناله شیطان را در گوش جانتان می‌شنوید.

۵. ...

پنجمی را خودت بنویس یا پیدا کن.

فراموش نکنیم خدا مکر شیطان را ضعیف معرفی می‌کند. اگر ما قوی باشیم، این ویروس هرگز پیروز نمی‌شود!

بی‌نوشت

۱. شایعاتی که در مرحله خاص خود را نشان می‌دهند و ناپدید می‌شوند.